

Hovoříme s advokátem a insolvenčním správcem
JUDr. Michalem Žižlavským

TRADIČNÍM POLITICKÝM STRANÁM SE ÚPADEK SOUDNÍ MOCI A PRÁVNÍHO STÁTU VRACÍ ZPĚT JAKO BUMERANG

OBAVY NAD TÍM, ŽE NEUSTÁLÉ VYCHÁZENÍ STÁTU VSTRČÍ DLUŽNÍKŮM, ČASTO CHRONICKÝM, KTEŘÍ SI ZA SVÉ PROBLÉMY MOHOU SAMI, NA ÚKOR JEJICH VĚŘITELŮ, MŮŽE PODKOPAT SAMOTNÉ ZÁKLADY PRÁVNÍHO STÁTU I CIVILNÍHO PRÁVA, SDÍLÍ VEDLE ŘADY JINÝCH PRÁVNÍCH EXPERTŮ TAKÉ JUDR. MICHAL ŽIŽLAVSKÝ, PRÁVNÍK A INSOLVENČNÍ SPRÁVCE. PŘITOM DOBRĚ VÍ, CO ŘÍKÁ: MIMO JINÉ TOTIŽ STÁL ZA ANALÝZOU A PŘIPOMÍNKAMI ČESKÉ ADVOKÁTNÍ KOMORY VŮČI VLÁDNÍMU NÁVRHU INSOLVENČNÍHO ZÁKONA, KTERÝ NAD RÁMEC NAŘÍZENÝCH ZMĚN Z PERA EVROPSKÉ UNIE ZKRACUJE DOBU NA ODDLUŽENÍ ÚPLNĚ VŠEM – A BEZ ROZDÍLU. „VŮBEC BYCH TO NEPODCEŇOVAI. TAM, KDE NEFUNGUJE PRÁVO A SPRÁVEDLNOST, NARŮSTÁ HNĚV. ROSTE NÁSILÍ A DLUHY SE VYMÁHAJÍ BASEBALLOVÝMI PÁLKAMI,“ VARUJE PRAŽSKÝ ADVOKÁT, ZNÁMÝ Z ŘADY VELKÝCH INSOLVENČNÍCH KAUZ. „OBÁVÁM SE HLAVNĚ RIZIKA NARUŠENÍ ELEMENTÁRNÍ DŮVĚRY LIDÍ V PRÁVO,“ TVRDÍ BEZ EMOCÍ JUDR. ŽIŽLAVSKÝ A DODÁVÁ: „MĚLI BYCHOM SE V ZÁJMU VLASTNÍHO BEZPEČÍ PTÁT, JAKOU ZPRÁVU VYSÍLÁME DO SPOLEČNOSTI NECITLIVÝM ODPOUŠTĚNÍM DLUHŮ JEDNÉ SKUPINĚ OBYVATEL NA ÚKOR JINÉ SKUPINY, KTERÁ SI SVÉ DLUHY PLATÍ.“

TEXT: PETR BLAHUŠ, FOTO: ARCHÍV KN

Je velký rozdíl mezi podporou podnikání a podporou neuvážené spotřeby

Co říkáte na to, že vláda premiéra Fialy (ODS) chce jít v novele insolvenčního zákona ještě dokonce nad rámec nařízené evropské směrnice a zkrátit dobu oddlužení z pěti na pouhé tři roky nejen pro podnikatele, ale pro úplně všechny? Máte pro to nějaké logické vysvětlení? To totiž skoro vypadá, jako by vláda najela na taktiku „po nás potopa“, protože na tento její krok stejně jako celou řadu dalších napadá výjimečně svorně kritika napříč laickou, ale též odbornou veřejností, např. soudci, politiky samospráv, právníky a insolvenčními správci?

Logické vysvětlení pro to nemám. Mohu jen zopakovat, co říkám už dlouho. Plošné zkrácení oddlužení všem dlužníkům bez rozdílu je politické rozhodnutí, které nezohledňuje ekonomická data ani poznatky praxe. Úplná data o fungování současného systému oddlužení ani zohledňovat nemůže, protože pětileté procesy, jak je nastavila poslední velká „oddlužovací“ novela insolvenčního zákona z roku 2019, doběhnou až v roce 2024. Takže měníme botu za menší, aniž víme, kde nás tlačí a jestli nás vůbec tlačí. Vláda to zdůvodňuje tím, že chce zavést rovné podmínky oddlužení pro všechny, bez ohledu na to, zda jde o podnikatele nebo spotřebitele. Podobá se to situ-

aci, kdy budete šít obleky jen v jedné velikosti. Můžete stokrát říkat, že to děláte proto, aby měli všichni rovné podmínky, ale někomu pak budou ty šaty velké, někomu malé a na někom prasknou. A není pravda, že po nás něco takového požaduje evropská směrnice.

Ano, ta žádnou podmínku jednotného přístupu jak k fyzickým, tak k právnickým osobám po nás nevyžaduje; konečně, to už také zaznělo na řadě odborných konferencí, pořádaných na toto téma třeba na půdě Akademie věd. Co tedy přesně požaduje evropská směrnice o restrukturalizaci a insolvenční?

Jsou to dvě věci. Obě podporují podnikání. Tou první je zavedení preventivní restrukturalizace, což je řešení pro obchodní korporace. Tou druhou je skutečně zkrácení oddlužení fyzických osob, ovšem jen pokud jde o podnikatele. Praxe ukazuje, že skutečně podnikajících živnostníků, což není každý, kdo se skrývá za IČO, je v oddlužených jen nepatrná část. Odhadem je to méně než pět procent. Směrnice chce omezit jejich averzi k podnikatelskému riziku, aby zabránila jejich přechodu na závislou činnost nebo rovnou na podporu. Směrnice po nás nepožaduje totéž u zbývajících devadesáti pěti procent dlužníků, kteří žád-